Societat | Montse Soler | Actualitzat el 16/04/2020 a les 19:00

Tot pot esperar

"Aquests dies convulsos, incerts, plens d'angoixes, patiments i inseguretats, ens han de servir també per adonar-nos de les coses que són realment importants"

"I de sobte algú tanca la porta
i tot és trist i hostil, què podem fer
sinó esperar en silenci que la vida
reprengui el curs de sempre, poderosa,
i ens alliberi d'aquell fosc domini?"

A plenitud, de Miquel Martí i Pol

Sí, de sobte, d'un dia per l'altre, ho hem aturat pràcticament tot: escoles, indústries, comerços, restaurants... hem deixat de trobar-nos amb la família i amics, hem deixat de sortir a passejar, hem cancel·lat reunions, viatges, festes i concerts, tot el que teníem planejat, i hem deixat d'anar amunt i avall, de pressa i corrent, perquè tot pot esperar.

Alguns hem deixat d'anar als nostres llocs de treball per fer feina des de casa, com bonament podem; altres treballadors i treballadores, que segurament també es voldrien quedar a casa, han passat a ser "essencials" per a la nostra supervivència, com si abans no ho fossin, i no poden deixar d'anar a la feina; i altres han passat a ser "herois i heroïnes" d'una crisi que mai hauríem imaginat, i als que no podrem agrair mai prou tot el que han fet i seguiran fent per la nostra societat.

Aquests dies convulsos, incerts, plens d'angoixes, patiments i inseguretats, ens han de servir també per adonar-nos de les coses que són realment importants. Ens tornarem a abraçar, ens tornarem a agafar de la mà, tornarem a riure i a ballar, a anar de concerts i a viatjar, però ara tot això pot esperar, perquè com va escriure Martí i Pol, una vegada més, malgrat tota aquesta foscor, la vida reprendrà el seu curs de sempre, poderosa.